

TẢ CẢNH THANH BÌNH CỦA MỘT MIỀN QUÊ HOẶC THÀNH PHỐ

Đề bài: Tả cảnh thanh bình của một miền quê hoặc thành phố mà em biết

Các bài văn tham khảo

Bài số 1

Vẻ đẹp của mảnh đất thủ đô

Mảnh đất thủ đô bao giờ cũng ồn ã những thanh âm còi xe, tiếng nhạc loa đài, tiếng nói cười của con người,... Bên cạnh những thanh âm ồn ã ấy, chúng ta cũng có thể bắt gặp khung cảnh yên bình nơi Hồ Tây lộng gió.

Hồ Tây rộng lắm! Ngày nhỏ, không quan sát kĩ, tôi còn nhầm tưởng hồ là một bãi biển kì lạ, không có bãi cát. Bởi nhìn ra xa, tôi chẳng rõ bờ bên kia hồ đâu, chỉ thấy một vùng nước trắng mờ xa xăm. Hồ Tây bao giờ cũng yên ả, thanh vắng. Sớm, mọi người thường chạy bộ ven hồ. Chiều chiều, người ta ngồi hóng gió. Đêm, hồ Tây lấp lánh, mọi người cũng ra đó ngắm cảnh và thưởng thức vẻ lấp lánh ấy. Mặt hồ Tây chẳng bao giờ đứng yên, lúc nào cũng lăn tăn gợn sóng. Sóng nhẹ êm hay dữ dội là do gió. Ngày hè, gió mạnh nên sóng gợn liên hồi. Chẳng giống sóng trắng xóa vỗ vào bờ ngoài biển cả, sóng trên mặt hồ chỉ lướt lên, gợn nhẹ rồi trở về yên ắng. Nhưng sóng này lại tạo nên vẻ đẹp riêng biệt chỉ nơi này mới có.

Người ta ngăn cách lòng hồ với vệ đường bằng hàng rào sắt xanh chắc chắn. Ven hồ, hàng cây xanh quanh năm sừng sững như vệ sĩ canh giữ lòng hồ. Chúng còn thay nhau nở hoa tỏa hương để tô điểm cho hồ thêm tươi đẹp. Xuân, mấy khóm hồng đỏ, vàng rực rỡ. Hạ, sắc phượng thắm đỏ cả góc trời. Thu, bồn cúc ven hồ gói nắng vào cánh để khoe sắc vàng tươi. Đông, cúc họa mi trắng ngát một vùng. Ai đã từng đến hồ Tây chắc không thể bỏ qua hình ảnh rặng liễu đìu hiu bên đường. Liễu xanh màu ngọc bích, lúc nào cũng rủ tấm màn thướt tha xuống gốc, rủ xuống cả lòng hồ. Hồ Tây cũng nơi hoa sữa Hà Nội tỏa hương nồng nàn. Từng hàng hoa sữa cao vút, trắng xóa gửi hương theo gió đi khắp góc phố. Mấy con phố ven hồ Tây ít khi tấp nập. Tối tối, ánh đèn đường sáng sáng, những quán hàng phát ra những bài hát trữ tình thiết tha hay mấy bản giao hưởng êm ái. Hồ Tây lúc này khác xa với hồ Gươm náo nhiệt bên trung tâm thành phố. Hồ Tây yên ả, con người cũng phần nào thư thái.

Nhà tôi cạnh hồ Tây. Có lẽ bởi vậy mà tôi cảm nhận rõ rệt nét thanh bình nơi đây. Khung cảnh hồ Tây yên ả bao giờ cũng đem đến những rung cảm đặc biệt trong trái tim tôi, đến những phút giây nhẹ nhàng trong tâm hồn tôi.

Bài số 2

Sự bình yên của quê ngoại

Cả thời thơ ấu, em được sống ở quê ngoại, một miền quê yên bình và vô cùng tươi đẹp.

Nhìn từ xa, nơi đây tựa như một bức tranh sơn thủy. Dãy núi Đỉnh Cương sừng sững, trang nghiêm như nhớ về một thời oanh liệt. Dòng sông Bến Đá chảy lững lờ dọc theo con đường về khu di tích Hành chính Nam Trung Bộ. Hai bên bờ sông, lũy tre xanh rì rào khúc hát bốn mùa, những hàng cây cao vút soi mình xuống mặt nước gương trong. Nhìn ra dòng sông ấy là khu di tích lịch sử - nhà lưu niệm nơi làm việc của cụ Huỳnh Thúc Kháng, một ngôi nhà tranh mái lợp đã từng trải nắng mưa. Sau lưng nơi đây là một xóm nhỏ được bao bọc bởi lũy tre làng. Ở cuối xóm là đầm sen rộng mênh mông.

TẢ CẢNH THANH BÌNH CỦA MỘT MIỀN QUÊ HOẶC THÀNH PHỐ

Những bông sen trắng, sen hồng nhấp nhô trong khóm lá rung rinh. Hương sen phảng phất mơ hồ. Bên kia xóm nhỏ là vườn dừa nhà ngoại, những cây dừa thân to, cao vút trông thật oai vệ nhưng cũng thật mơ mộng. Hoa dừa rơi trắng cả sân nhà, tàu dừa uyển chuyển giữa một không gian lộng gió. Văng vẳng đâu đó là tiếng sáo dừa du dương cùng tiếng ru con à... ơ... của người mẹ. Âm thanh ấy đã đánh thức một miền quê yên tĩnh trong những buổi trưa hè. Ra khỏi làng một đôi là cánh đồng cò bay thẳng cánh, ruộng lúa xanh tươi. Thỉnh thoảng có những đàn trâu no cỏ đi về. Tất cả đã tạo nên một cảnh đẹp yên bình, tươi vui, ấm áp.

Cũng như mọi người đã được sinh ra và lớn lên ở đây, em yêu nơi ấy biết nhường nào.

Bài số 3

Sự thanh bình quê em

Quê tôi là một vùng quê tuyệt đẹp nhưng có lẽ cái làm tôi nhớ nhất vẫn là sự thanh bình ở nơi đây.

Vào buổi sáng sớm, những chú gà trống đứng trên đồng rơm trước nhà cất tiếng gáy ò...ó...o...Tiếng gáy như một chiếc đồng hồ báo thức quen thuộc gọi mọi người thức dậy chuẩn bị cho một ngày mới bắt đầu.

Từ các ngôi nhà, những làn khói bếp bay ra hòa quyện cùng không khí làm cho mọi người có cảm giác ấm cúng. Xa xa, mặt trời từ từ hiện lên sau lũy tre làng tỏa từng tia nắng ấm áp làm sương tan dần. Lúc ấy, tôi thường đưa tay đón lấy từng giọt sương như đón lấy những điều may mắn, tốt đẹp của một ngày mới. Sương đã tan dần, con đường làng trở nên nhộn nhịp bởi các bác nông dân đang ra đồng gặt lúa.

Trên cánh đồng, lúa đã chín rộ báo hiệu cho một vụ mùa bội thu. Những bông lúa nặng trĩu hạt như trả công cho người nông dân sau bao nhiêu ngày tháng vất vả “dãi nắng dầm sương”. Ánh nắng chiếu rọi làm cánh đồng như một thảm lụa vàng khổng lồ. Đó là cảnh thanh bình giản dị ở quê ngoại em.